

Η μαθητική εφημερίδα του 7^{ου} Γυμνασίου Ηρακλείου

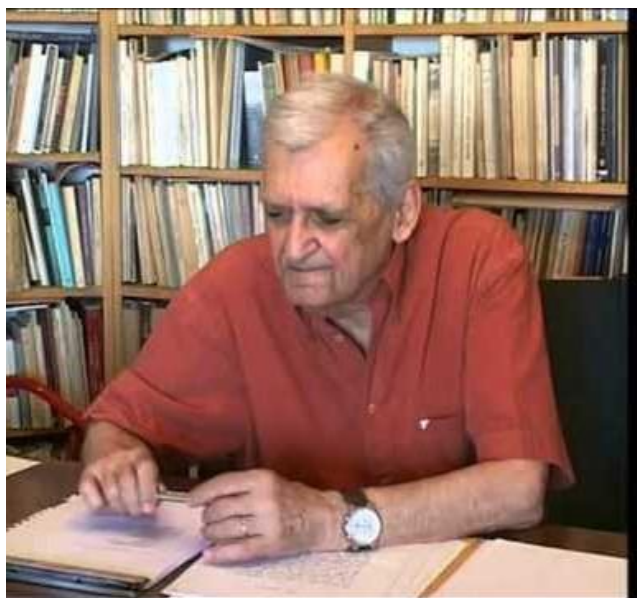

Σχολικό έτος
2022 -2023

22^ο φύλλο
Μάιος 2023

Μας βρήκε η ποίηση...

Συνέντευξη με τον ποιητή Τίτο Πατρίκιο σ. 7-10

«Εγώ και εσύ μαζί με τους
πρόσφυγες όλου του κόσμου»

Επίσκεψη στο ΚΦΑΑ Ανωγείων,
σ. 5-6

*Αν όλα τα παιδιά της γης
πιάναν γερά τα χέρια...*

Διαβάστε ακόμα:

- προβληματισμούς μας για τις διακρίσεις σ. 3- 4
- ποια είναι η σχέση των νέων με το αλκοόλ; σ. 13
- διάσημοι μουσικοί σ. 15
- καθηγητής/τρια και ατάκα... σ. 16

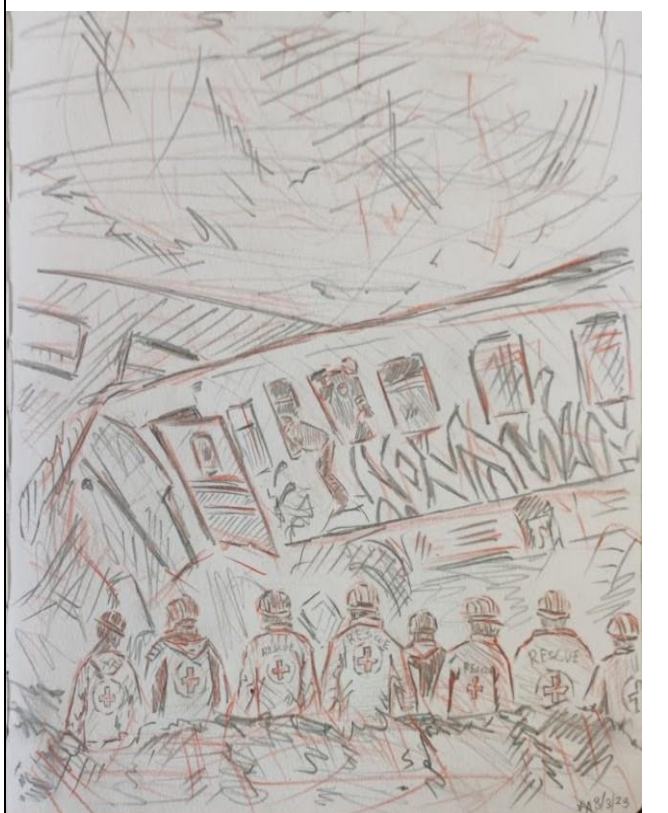

Σκίτσα της Μάγδας Χαρίτου, Γ3

Η εφημερίδα μας είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας των μαθητών/τριών που συμμετέχουν στο πολιτιστικό πρόγραμμα «Κάμερα, εικόνα, μολύβι, χαρτί», στο πλαίσιο των Προγραμμάτων Σχολικών Δραστηριοτήτων της Β/θμιας εκπαίδευσης Ηρακλείου. Η ομάδα μας εργάζεται κάθε Σάββατο στον χώρο του σχολείου 4-5.30 το απόγευμα.

Υπεύθυνοι εκπαιδευτικοί: Ματίνα Μεϊδάνη και Ζαχαρίας Αγγουράκης

Την εφημερίδα μας μπορείτε να τη διαβάσετε και στην ιστοσελίδα του σχολείου μας [Μαθητική Εφημερίδα – 7ο Γυμνάσιο Ηρακλείου Κρήτης \(sch.gr\)](http://sch.gr)

Ο Φεβρουάριος έκλεισε με ένα τραγικό δυστύχημα. Επιβατική αμαξοστοιχία που πραγματοποιούσε το δρομολόγιο Αθήνα-Θεσσαλονίκη, συγκρούστηκε μετωπικά με εμπορικό τρένο στα Τέμπη. Η σύγκρουση ήταν τρομαχτική, το τρένο εκτροχιάστηκε και τα βαγόνια τυλίχτηκαν στις φλόγες. Ο απολογισμός τραγικός: 57 νεκροί, στην πλειοψηφία τους φοιτητές. Πόσες οικογένειες διαλύθηκαν, πόσες ανθρώπινες ζωές χάθηκαν τόσο άδικα...

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ

Κάποια παιδιά δεν έφτασαν στο σπίτι τους...

Τέμπη 1η Μαρτίου 2023

Σκίτσα της Μάγδας Χαρίτου, Γ3

Σκεφτόμαστε ότι ο καθένας από εμάς θα μπορούσε να ήταν σε αυτό το τρένο και ότι πρέπει να τιμωρηθούν όλοι αυτοί που άφησαν το σιδηροδρομικό δίκτυο να λειτουργεί όπως λειτουργούσε τον προηγούμενο αιώνα.

Μαρίνα Στειακάκη, Β2 Υακίνθη Δινιακού, Β1

Η ομορφιά είναι το παν;

Με αφορμή τον τίτλο ενός κειμένου στην αρχαία ελληνική γλώσσα, σκέφτομαι πως η ομορφιά δεν είναι το παν. Οι ανθρώπινες σχέσεις (στο σχολείο, στις εξωσχολικές μας δραστηριότητες) στις μέρες μας έχουν γίνει πολύ δύσκολες. Πολλοί άνθρωποι για να πάνε να μιλήσουν σε κάποιον, θέτουν κριτήριο την εξωτερική του εμφάνιση: να είναι όμορφος, να φοράει ρούχα ωραία ή ρούχα που είναι στη μόδα. Όμως, αν ένας άνθρωπος είναι όμορφος εξωτερικά, δεν σημαίνει ότι είναι το ίδιο και εσωτερικά, ο χαρακτήρας του.

Ένα άλλο πρόβλημα που υπάρχει στις ανθρώπινες σχέσεις, είναι ότι οι περισσότεροι άνθρωποι προτιμούν να κάνουν παρέα με έναν άνθρωπο που έχει το ίδιο χρώμα με εκείνους, την ίδια θρησκεία και καταγωγή. Ας καταλάβουμε ότι είμαστε όλοι άνθρωποι και κόκκινο αίμα κυλά στις φλέβες μας. Μπορεί όλοι να είμαστε διαφορετικοί, αλλά είμαστε όλοι ξεχωριστοί και ίσοι. Η ομορφιά που μετράει είναι της καρδιάς. Το μέσα μας, αυτό μετράει. Το να είμαστε ευγενικοί, πρόθυμοι να βοηθήσουμε. Ας σταματήσουμε αυτόν τον ρατσισμό, η διαφορετικότητα είναι που μας κάνει ξεχωριστούς. Οι φήμες και τα σχόλια που κάνει ο καθένας από εμάς για τον κάθε άνθρωπο δεν βοηθούν πουθενά, το μόνο που καταφέρνουν είναι να κάνουν αυτήν την κοινωνία σκληρή.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι σε αυτήν τη ζωή η ομορφιά δεν είναι το παν.

Έλλη Γαλατιανού, Α4

Δεν είμαι ρατσιστής αλλά...

Είμαστε σίγουρες ότι έχετε ακούσει τη φράση αυτή πολλές φορές.

Αν νομίζεις ότι δεν το έχεις ακούσει, ψάξε λίγο στη μνήμη σου, σε ένα οικογενειακό τραπέζι από κάποιον θείο «φίλο της νεολαίας» κάργα πατριώτη, μισογύνη που περηφανεύεται για το αρχαιοελληνικό DNA του χωρίς να δίνει βάση στο γεγονός ότι το περιβόητο αυτό DNA είναι μία «σούπα» από τα γονίδια άλλων 20 λαών. Αλλά μην του το πείτε, ίσως βάλει τα κλάματα. Επίσης μην του πείτε ότι η ομοφυλοφιλία που τόσο αποδοκιμάζει, ήταν κάτι σχεδόν δεδομένο για όλους τους Έλληνες της αρχαίας Ελλάδας. Σσας.... μυστικούλι.

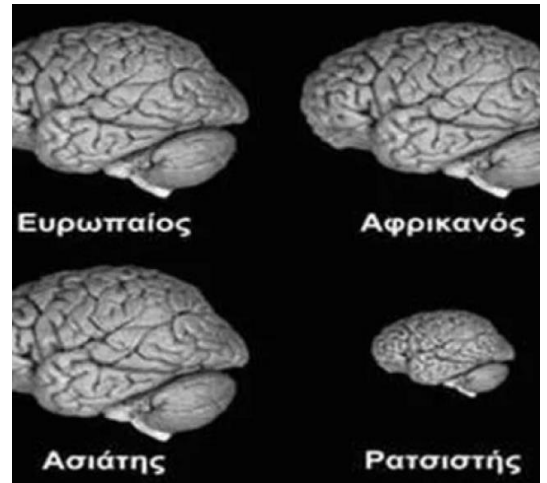
Δεν είμαι ρατσιστής αλλά...

(συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα)

Βαρύ το πλήγμα για τον θείο μετά το μεταναστευτικό κύμα που ήρθαν όλοι οι «αλλόθρησκοι λαθρομετανάστες» να τους «πάρουν τις δουλειές», που έτσι κι αλλιώς δεν μπορούσαν να κερδίσουν. Είναι πραγματικά γελοίο το πόσο μοιάζουν αυτοί οι άνθρωποι και οι αντιδράσεις τους. Νιώθουμε αλήθεια ότι απλώς είναι ο ίδιος άνθρωπος που πάει σε όλες τις οικογένειες.

Ο ανθρώπινος εγκέφαλος:

Επίσης, το ζήτημα των pushbacks που όλοι αγνοούν και σκόπιμα δεν αναφέρεται ποτέ στις ειδήσεις και πολύ καλλιτεχνικά προσπερνιέται στις εκπομπές. Εάν δεν ξέρετε τι είναι τα pushbacks, είναι οι περιπτώσεις στις οποίες οι πολυαγαπημένοι μας αΣΤΥΝΌμΟι (δεν μας αφήνουν να πούμε *mpa/tsoi *sob sob**) λιμενάρχες σκάνε τις φουσκωτές βάρκες των προσφύγων χωρίς καμία απολύτως τσίπα και ενοχή, με αποτέλεσμα να πνίγονται (οι πρόσφυγες, όχι τα φιλαράκια μας απ' το λιμεναρχείο). Τα ξέρατε αυτά; Προφανώς δεν τα ξέρατε. Γιατί και οι ειδήσεις επίσης δεν έχουν καμία τσίπα και ενοχή.

Ωστόσο φτάνει με τα μακάβρια, για να δούμε τώρα πόσο κακό μας κάνουν στ' αλήθεια οι πρόσφυγες. Λέτε να μας αλλοιώσουν/αλλάξουν τον πολιτισμό; Τον κάργα ελληνικό πολιτισμό που καθόλου δεν έχει επηρεαστεί από Φοίνικες, Αιγύπτιους, Ρωμαίους, Άραβες, Σλάβους, κ.ά. (εάν προσέχατε χθες στην ιστορία, θα ξέρατε πώς βρέθηκαν όλοι αυτοί εδώ). Λοιπόν είμαστε εδώ για να σας δια φωτίσουμε (ψάξτε σε λεξικό τι σημαίνει, δεν θα σας τα εξηγούμε εμείς όλα). Κάποιες παραδοσιακές στολές και παραδόσεις, τα γράμματα (που ακόμα να μάθεις) ακόμα και ο μπακλαβάς που σου φτιάχνει η μαμά, είναι εμπνευσμένα από άλλους λαούς. Καλά μη λιποθυμήσεις, το ξέρω έπρεπε να σου το φέρουμε πιο μαλακά. Τώρα που εμπλουτίστηκαν (πάνε πάλι σε λεξικό) οι γνώσεις σου, το καλό που σου θέλω, να τα πεις και στον θείο στο επόμενο οικογενειακό τραπέζι (προσοχή μη σου μείνει στα χέρια).

Πέρσα Γρηγοράκη, Β3 Ηλιάννα Τζορμπατζάκη, Β5

21 Μαρτίου: παγκόσμια ημέρα κατά των διακρίσεων

«Εγώ και εσύ μαζί με τους πρόσφυγες όλου του κόσμου»

Την Τρίτη 28 Μαρτίου στο πλαίσιο των προγραμμάτων «Εγώ και Εσύ Μαζί: Εκπαίδευση στα Ανθρώπινα Δικαιώματα» της Διεθνούς Αμνηστίας και «Κι αν ήσουν εσύ;» του Πανελληνίου Δικτύου για το Θέατρο στην Εκπαίδευση που υλοποιούνται στο σχολείο μας, επισκεφτήκαμε το Κέντρο Ασυνόδευτων

Ανήλικων

Προσφυγόπουλων στα Ανώγεια. Το κέντρο φιλοξενεί ανήλικους πρόσφυγες που έχουν βρεθεί μόνοι τους στη

χώρα μας, με σκοπό την προστασία τους, την ένταξή τους στην τοπική κοινωνία και την προετοιμασία τους για την ενηλικίωση και την αυτονομία τους.

Με παιχνίδια γνωριμίας, ρόλων, με παραδοσιακούς και μοντέρνους χορούς των τόπων μας, με τραγούδια που μοιραστήκαμε, γνωριστήκαμε και με τη βοήθεια της μεταφράστριας του Κέντρου μιλήσαμε με τα παιδιά.

Ο Αμπούντι, 15 χρονών από τη Συρία και ο Αμπούνι, 18 χρονών από την Γκάμπια, απάντησαν στις ερωτήσεις μας για την εφημερίδα. Ας τους γνωρίσουμε μέσα από αυτές:

-Πες μας ένα παραδοσιακό φαγητό της χώρας σου που σου αρέσει πολύ.

Αμπούντι: Ένα παραδοσιακό φαγητό της χώρας μου είναι η «καψά» (περιλαμβάνει κρέας-κυρίως αρνί- ρύζι, καραμελωμένα κρεμμύδια και πολλά μπαχαρικά.)

-Γνωρίζουμε ότι αυτή είναι περίοδος που έχετε Ραμαζάνι. Τι ακριβώς σημαίνει αυτό; Πώς είναι η καθημερινότητά σας την περίοδο αυτή;

Αμπούντι: Στο Ραμαζάνι σταματάμε να τρώμε και να πίνουμε από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου. Είναι δύσκολο, αλλά το έχουμε συνηθίσει.

-Σας αρέσει να πηγαίνετε στο σχολείο; Τι σας δυσκολεύει; Πώς θα θέλατε να ήταν;

Αρμπούντι: Γενικά μου αρέσει το σχολείο. Αυτό που θα ήθελα είναι τα παιδιά να δείχνουν περισσότερο σεβασμό στους δασκάλους.

Αρμπούν: Μου αρέσει το σχολείο, αλλά δεν καταλαβαίνω τα μαθήματα και θα ήθελα να καταλαβαίνω την γλώσσα.

- Τι σας αρέσει να κάνετε στον ελεύθερο χρόνο σας;

Αρμπούντι: Μου αρέσει το ποδόσφαιρο.

Αρμπούν: Μου αρέσει και μένα να παίζω ποδόσφαιρο.

-Σας αρέσει η μουσική; Ποιοι είναι οι τραγουδιστές που σας αρέσουν;

Αρμπούντι: Μου αρέσει πολύ η μουσική. Οι αγαπημένοι μου τραγουδιστές είναι οι Billie Eilish και ο Benjamin.

Αρμπούν: Μου αρέσει πάρα πολύ η μουσική. Οι αγαπημένοι μου τραγουδιστές είναι ο Bonna- bay.

- Τι όνειρα έχετε για το μέλλον; Τι θα θέλατε να κάνετε, όταν μεγαλώσετε;

Αρμπούντι: Όταν μεγαλώσω θέλω να γίνω χειρουργός.

Αρμπούν: Θέλω να μείνω στην Ελλάδα. Όταν μεγαλώσω, θέλω να γίνω διάσημος ποδοσφαιριστής.

-Τι θα θέλατε από τους ανθρώπους της τοπικής κοινωνίας/τους συμμαθητές σας;

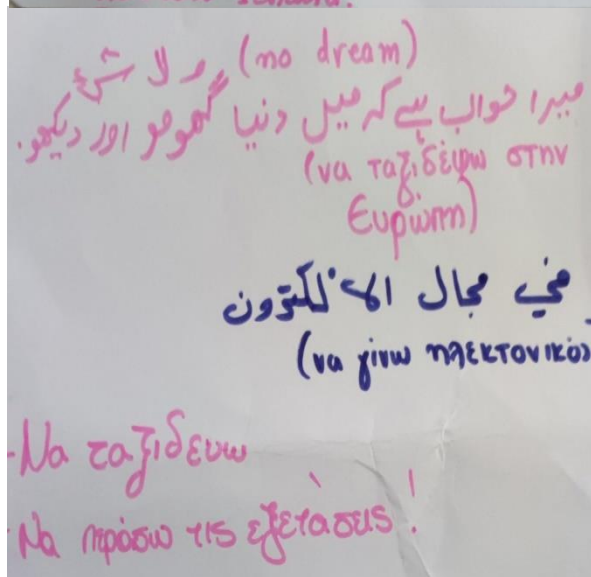
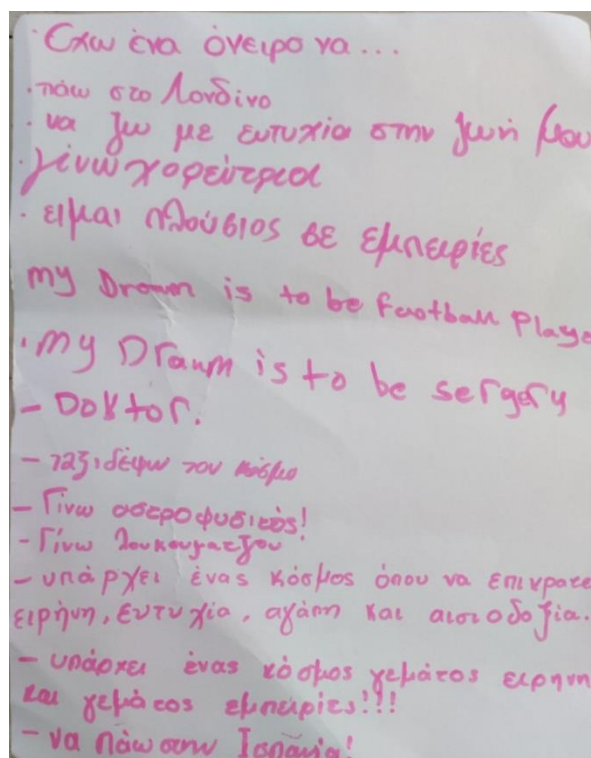
Αρμπούντι: Θα ήθελα οι άνθρωποι της τοπικής κοινωνίας να είναι αληθινοί.

Αρμπούν: Θα ήθελα οι άνθρωποι να βοηθούν ο ένας τον άλλον.

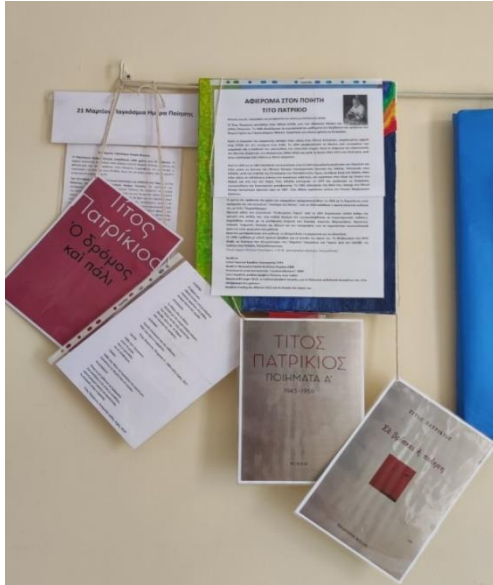
- Τι εύχεστε για ένα κόσμο καλύτερο;

Αρμπούντι: Για ένα καλύτερο κόσμο θα ήθελα να υπάρχει ειρήνη.

Αρμπούν: Αλληλεγγύη μεταξύ των ανθρώπων και ειρήνη στον κόσμο.

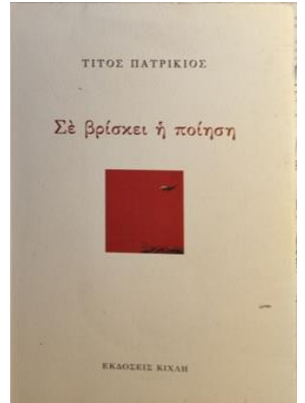

Αφιέρωμα στον ποιητή Τίτο Πατρίκιο

Ο Τίτος Πατρίκιος γεννήθηκε το 1928 στην Αθήνα και είναι ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες ποιητές με πλούσιο ποιητικό, αλλά και πεζογραφικό και μεταφραστικό έργο. Έχει βραβευτεί με ελληνικά και διεθνή βραβεία τόσο για τις ποιητικές του συλλογές όσο και για το σύνολο του έργου του.

Την Τρίτη 21 Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα Ποίησης, πραγματοποιήσαμε αφιέρωμα στον ποιητή. Αναρτήσαμε ποιήματά του στον πίνακα ανακοινώσεων και κάποια απ' αυτά διαβάστηκαν από το μικρόφωνο στο 5^ο διάλειμμα. Επίσης, ορμώμενοι/ες από την ποιητική συλλογή «Σε βρίσκει η ποίηση», περπατήσαμε στη λαϊκή της γειτονιάς

μας προσκαλώντας τους περαστικούς να διαβάσουν κάποια αποσπάσματα από τα έργα του.

Και το πιο σημαντικό, που αποτελεί ιδιαίτερη τιμή και χαρά για εμάς, ήταν η τηλεφωνική επικοινωνία που είχαμε με τον ίδιο τον ποιητή, ο οποίος μας έδωσε συνέντευξη εφ' όλης της ύλης!

Την παραθέτουμε αυτούσια, χωρίς τους αρχικούς χαιρετισμούς και την έκφραση συγκίνησης και ευγνωμοσύνης που συνομιλούμε μαζί του.

Συνομιλώντας με τον ποιητή

Μαθήτριά: Θα ήθελα να σας ρωτήσω πώς ξεκινήσατε να γράφετε, δηλαδή τι αποτέλεσε έναυσμα για να αρχίσετε να γράφετε;

Τίτος Πατρίκιος: Από μικρός που ήμουν μου άρεσε να παίζω με τις λέξεις και μου άρεσε να συναρμολογώ τις λέξεις. Στην αρχή, έκανα παιχνίδια με τις λέξεις προφορικά και μετά άρχισα να γράφω. Και έγραφα την έκθεση και για το σχολείο και για μένα. Από μια ηλικία και έπειτα, από 12 ετών, άρχισα να κρατάω και ημερολόγιο, το οποίο σταμάτησα αργότερα, αλλά μου άρεσε το γράψιμο.

Μαθήτριά: Σε ποια ηλικία συνειδητοποιήσατε ότι ήσασταν καλός στη Γλώσσα;

Τίτος Πατρίκιος: Από το τέλος του δημοτικού μπορούσα να εκφράζομαι πολύ καλά και να γράφω. Τότε το Δημοτικό ήταν 4 τάξεις και μετά άρχιζε το Γυμνάσιο που ήταν 8 τάξεις και το έλεγαν οκτατάξιο Γυμνάσιο.

Μαθήτριά: Σε ποια ηλικία αρχίσατε να γράφετε ποιήματα;

Τίτος Πατρίκιος: Ήμουν 15 ετών, όταν δημοσιεύτηκε σε λογοτεχνικό περιοδικό ποίημά μου.

Μαθήτριά: Εντυπωσιακό!

Τίτος Πατρίκιος: Ήταν τα χρόνια της Κατοχής.

Μαθήτριά: Είχατε ενεργό ρόλο στην Κατοχή, όπως διαβάσαμε. Αυτό πώς σας επηρέασε;

Τίτος Πατρίκιος: Με επηρέασε πολύ, γιατί όλοι οι νέοι και όλοι οι άνθρωποι της εποχής θέλαμε να αντισταθούμε στους ξένους εισβολείς και να απελευθερώσουμε την πατρίδα μας.

Συνομιλώντας με τον ποιητή Τίτο Πατρίκιο

Μαθήτρια: Διαβάσαμε, επίσης, πως η εκτέλεσή σας από τους Γερμανούς ματαιώθηκε την τελευταία στιγμή.

Τίτος Πατρίκιος: Δεν ήταν Γερμανοί, ήταν όργανα των Γερμανών, Έλληνες συνεργάτες τους, αλλά ευτυχώς την τελευταία στιγμή ματαιώθηκε. Είναι ολόκληρη ιστορία.

Μαθήτρια: Τι συναισθήματα σας προκαλεί αυτό τώρα που το σκέφτεστε;

Τίτος Πατρίκιος: Ώρες ώρες γελάω και λέω φτηνά τη γλιτώσα τότε, γιατί με είχανε στήσει στον τοίχο για να με εκτελέσουν.

Μαθήτρια: Θα μπορούσατε να μας πείτε πώς ματαιώθηκε η εκτέλεση;

Τίτος Πατρίκιος: Είχα ένα ραντεβού με μια κοπέλα της Αντίστασης για να πάρω αφίσες κατά της γερμανικής Κατοχής για να τις κολλήσω το βράδυ στους τοίχους, αλλά είχαμε κάνει λάθος στο ραντεβού. Εγώ νόμιζα ότι ήτανε στις 12:30 κι εκείνη στη 1:00 και έτσι δεν ήρθε στις 12:30. Επειδή ήτανε μια ωραία ημέρα και ήμουν κοντά στην Ακρόπολη, αντί να φύγω κάθισα και περίμενα. Κάποιοι ειδοποίησαν αυτούς. Ήρθαν, με πιάσανε, με στήσανε στον τοίχο και τελικά μου είπε ο επικεφαλής τους-είχε και ένα γερμανικό όπλο-, «Σου δίνω 5 λεπτά καιρό και αν δεν έρθει η κοπέλα, που λες ότι περιμένεις για να πάτε βόλτα στην Ακρόπολη, τελειώσες, θα σε εκτελέσουμε», και κοίταζε το ρολόι του. Εγώ σκέφτομαι «πού να έρθει τώρα» και ξαφνικά η κοπέλα εμφανίστηκε από την άλλη γωνιά με ένα ποδήλατο στο οποίο ήταν κρεμασμένη μία σακούλα με τις αφίσες κατά της κατοχής, κατά των Γερμανών. Και αυτή, ευτυχώς, αντί να φοβηθεί και να φύγει, παράτησε το ποδήλατο και ήρθε τρέχοντας κατά πάνω μου ακριβώς την ώρα που τελείωναν τα 5 λεπτά.

Μαθήτρια: Απίστευτο, υπέροχο!

Τίτος Πατρίκιος: Και μου λέει αυτός ο επικεφαλής, συνεργάτης των Γερμανών, «χάσου από εδώ πέρα και μην σε ξαναπετύχω, γιατί δεν θα τη γλιτώσεις».

Μαθήτρια: Πόσο χρονών ήσασταν, όταν συνέβη αυτό;

Τίτος Πατρίκιος: Ήμουνα 16, μικρός, και με έσωσε αυτή η κοπέλα.

Μαθήτρια: Ποια είναι τα θέματα που σας απασχολούν και μπορούμε να πούμε ότι επιστρέφουν στα ποιήματά σας;

Τίτος Πατρίκιος: Ασχολούμαι με όλα τα θέματα που ζούμε, και της καθημερινής ζωής και τα γενικότερα θέματα και θέματα που απασχολούν προσωπικά εμένα, αλλά και τους κοντινούς μου ανθρώπους. Αυτό κυρίως που με απασχολεί είναι η προσπάθεια να βρίσκομαι σε επικοινωνία με τους ανθρώπους και να αποφεύγω την απομόνωση, γιατί για όλους μας το χειρότερο πράγμα είναι να απομονώνονται οι άνθρωποι και να κλείνονται στον εαυτό τους. Το πιο ωραίο και το πιο δύσκολο είναι να επικοινωνείς με τους άλλους και να αντιμετωπίζεις από κοινού τα προβλήματα.

Συνομιλώντας με τον ποιητή Τίτο Πατρίκιο

Μαθήτρια: Γιατί κάποιος να θέλει να διαβάσει ποίηση;

Τίτος Πατρίκιος: Δεν είναι υποχρεωτικό. Όπως σε μερικούς ανθρώπους τους αρέσει να ακούνε μουσική, σε άλλους ανθρώπους να βλέπουν κινηματογράφο ή θέατρο, σε άλλους ανθρώπους να βλέπουν τη ζωγραφική και να πηγαίνουν σε εκθέσεις και σε άλλους να διαβάζουν βιβλία είτε πεζογραφήματα, διηγήματα, μυθιστορήματα και άλλα είτε ποιήματα. Δεν είναι υποχρεωτικό να αρέσει η ποίηση σε όλους, αλλά μερικοί άνθρωποι όταν ανακαλύψουν την ποίηση, ενθουσιάζονται και συνεχίζουν να διαβάζουν.

Μαθήτρια: Τι πιστεύετε ότι κερδίζει κάποιος διαβάζοντας ποίηση;

Τίτος Πατρίκιος: Βλέπει πτυχές της ζωής και του κόσμου που δεν τις είχε παρατηρήσει ως τότε, ανακαλύπτει πτυχές και των άλλων ανθρώπων, αλλά κυρίως του ίδιου του εαυτού, της ίδιας της ζωής του.

Μαθήτρια: Τι σημαίνει ποίηση για εσάς, τι είναι η ποίηση για εσάς;

Τίτος Πατρίκιος: Είναι δύσκολο να δώσω ορισμό.

Μαθήτρια: Όχι ως ορισμό αναγκαστικά, αλλά τι σημαίνει ποίηση για εσάς;

Τίτος Πατρίκιος: Με την ποίηση μπορώ να εκφράσω πράγματα που παρατηρώ κάθε τόσο και ανακαλύπτω τριγύρω μου και μέσα μου, και μέσα από την ανακάλυψή τους μπορώ να τα διατυπώσω, να τα καταστήσω γνωστά δημοσιεύοντάς τα. Σημαίνει πως μπορώ να επικοινωνήσω με τους άλλους και να μην μένω ολομόναχος.

Μαθήτρια: Τι συμβουλή θα δίνετε στα νέα παιδιά για να γράψουν ποιήματα;

Τίτος Πατρίκιος: Η πρώτη συμβουλή που δίνω είναι να είστε πολύ προσεκτικοί στις συμβουλές που δίνουν οι μεγαλύτεροι, γιατί καμιά φορά οι συμβουλές των μεγαλύτερων αποβλέπουν στο όφελος των μεγαλύτερων και δεύτερον, όπως έλεγα και πιο πριν, χρειάζεται επικοινωνία με τους άλλους, αλλά και προσωπική εργασία και αξιοποίηση αυτής της επικοινωνίας, γιατί τίποτα δεν μπορούμε να καταφέρουμε χωρίς την προσωπική μας δουλειά και ταυτόχρονα χωρίς τη βοήθεια που μας δίνει η επαφή με τους άλλους. Ξεκινώντας από την οικογένεια μας, προχωρώντας στους φίλους και αργότερα στις διάφορες εργασίες που θα κάνουμε, προχωρώντας με τους συναδέλφους.

Μαθήτρια: Γράφετε κάτι τώρα; Πριν από μερικά χρόνια είχατε βγάλει ένα βιβλίο. Μελλοντικά έχετε κάποια σχέδια;

Τίτος Πατρίκιος: Πάντα έχω σχέδια, γράφω, διορθώνω, γιατί το γράψιμο είναι ευχάριστο να το κάνεις, αλλά για να αισθανθείς ότι αυτό που έγραψες αξίζει να δημοσιευθεί, χρειάζεται πολύ μεγάλη δουλειά.

Μαθήτρια: Έχοντας ζήσει σχεδόν ένα αιώνα, είστε αισιόδοξος για την πορεία του κόσμου, για το πώς κατευθύνονται τα πράγματα;

ΤΙΤΟΣ
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ Α'
1943-1959

ΤΙΤΟΣ
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ Β'
1959-2017

ΤΙΤΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ
Λυσιμελής πόθος

Τίτος
Πατρίκιος
'Ο δρόμος
καί πάλι

ΚΙΣΣΗ

Συνομιλώντας με τον ποιητή Τίτο Πατρίκιο

Τίτος Πατρίκιος: Έχω ζήσει φοβερὰ πράγματα όπως ήτανε ο τελευταίος Παγκόσμιος Πόλεμος, έχω ζήσει τον ελληνικό Εμφύλιο Πόλεμο, που δεν υπάρχει τίποτα χειρότερο... Αγκάθι είναι, πρέπει να προσέχουμε, να μην πέσουμε ποτέ σε εμφύλιο πόλεμο, να αλληλοσκοτωνόμαστε. Να αναγνωρίζει ο καθένας το δικαίωμα του άλλου, να μπορούμε να συμβαδίζουμε ακόμα και διαφωνώντας. Και δεν φανταζόμουν ότι θα ξαναδώ πόλεμο στην Ευρώπη, όπως αυτός που γίνεται τώρα στην Ουκρανία. Βέβαια συμβαίνουν πολλές καταστροφές, πολλά δυσάρεστα πράγματα, αλλά εγώ παραμένω αισιόδοξος και ελπίζω ότι θα μπορέσουν οι άνθρωποι γενικότερα και εμείς οι Έλληνες να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες, και το σκέφτομαι περισσότερο τώρα, που αύριο είναι η επέτειος της 25^{ης} Μαρτίου, η επέτειος από την επανάσταση του 1821 που μας οδήγησε στην ελευθερία.

Μαθήτριά: Εμείς ως μαθητές τώρα δεν είμαστε τόσο αισιόδοξοι, εγώ τουλάχιστον, για τη νέα γενιά. Εσάς ποια είναι η γνώμη σας; Πώς σας φαίνεται η καινούρια γενιά;

Τίτος Πατρίκιος: Κοιτάξτε, με την απαισιοδοξία δεν βγάζει κανείς τίποτα, με την απαισιοδοξία οδηγείστε στο αδιέξοδο. Πολλές φορές όμως και η αισιοδοξία γίνεται επιπολαιότητα και σε εμποδίζει να δεις πώς είναι η πραγματικότητα. Ωστόσο, όταν η αισιοδοξία συνοδεύεται από οξυδερκή παρατήρηση της πραγματικότητας, και της κοινωνικής και της ατομικής πραγματικότητας, της πραγματικότητας δηλαδή και του συνόλου αλλά και του κάθε ανθρώπου χωριστά, τότε είναι θεάρεστη η κριτική αισιοδοξία και σου ενισχύει τις δυνάμεις να προχωρήσεις στη ζωή, αλλιώς αν βυθιστείς στην απαισιοδοξία, βουλιάζεις μες στη μαυρίλα και δεν μπορείς να κάνεις ένα βήμα προς τα μπρος.

Μαθήτριά: Ναι συμφωνώ, δίκιο έχετε.

Και μία τελευταία ερώτηση. Πώς νιώθουν τα εγγόνια σας που έχουν έναν διάσημο Έλληνα ποιητή;

Τίτος Πατρίκιος: Ευχαριστιούνται, αλλά δεν πηδάνε και από τη χαρά τους. Έχουν τα δικά τους παιχνίδια, τις δικές τους χαρές, τις δικές τους στεναχώριες κι εγώ προσπαθώ να επικοινωνήσω χωρίς να τους κάνω τον αφ' υψηλού δάσκαλο.

Μαθήτριά : Σας ζητάνε λεφτά; Παππού, να πάρω το ένα, το άλλο;

Τίτος Πατρίκιος: Όχι όχι όχι... δεν ζητάνε, ευτυχώς δεν ζητάνε. Αλλά τους αρέσει να διαβάζουν, τους αρέσει να πηγαίνουν σχολείο και τους αρέσει που κάνουν φίλους στο σχολείο.

Μαθήτριά: Κύριε Πατρίκιε, μας συγκινήσατε πάρα πολύ με όλα αυτά που μας είπατε. Πραγματικά σας ευχαριστούμε μέσα απ' την καρδιά μας για την τιμή αυτή που μας κάνετε. Θα ήταν πολύ μεγάλη μας χαρά να μας απαγγείλετε και ένα μικρό ποίημα σας. Ένα που αγαπάτε πολύ; Αν μπορείτε;

Τίτος Πατρίκιος: Και εγώ σας ευχαριστώ. Ναι, θα σας πω. Θα σας πω ένα που αναφέρεται έμμεσα στο Ηράκλειο της Κρήτης. Είναι η ιστορία του Λαβύρινθου. Νομίζω έχει μπει και στα σχολικά βιβλία.[...]

Και σε αυτό το σημείο ο ποιητής μας διάβασε την «Ιστορία του λαβύρινθου» και αφού τον ευχαριστήσαμε για άλλη μια φορά, κλείσαμε το τηλέφωνο ευγνώμονες που ένας τόσο σπουδαίος ποιητής μας μίλησε με τόση γλυκύτητα και καταδεκτικότητα.

Η μαθήτριά που πήρε την συνέντευξη ήταν η Ανδριάννα Μανδαλάκη. Οι ερωτήσεις προς τον ποιητή είχαν προετοιμαστεί από την ίδια, την Τζένη Παναγιωτίδου, την Κατερίνα Τζανιδάκη και την κα Μειδάνη. Η απομαγνητοφώνηση έγινε από την Τζένη Παναγιωτίδου, την Ηλιάνα Τζορμπατζάκη και τον κ. Αγγουράκη.

Η ομάδα της εφημερίδας μας επισκέπτεται την εφημερίδα «ΠΑΤΡΙΣ»

Την Παρασκευή 10 Μαρτίου η ομάδα της εφημερίδας του σχολείου μας πραγματοποίησε εκπαιδευτική επίσκεψη στην ημερήσια τοπική εφημερίδα «ΠΑΤΡΙΣ». Η εφημερίδα «ΠΑΤΡΙΣ» είναι μία από τις παλαιότερες στην Ελλάδα. Η ίδρυσή της πραγματοποιήθηκε το 1946 από τον Αθηναγόρα Μυκωνιάτη και από τότε κλείνει 77 χρόνια καθημερινής έκδοσης.

Εμείς, λοιπόν, με πρωτοβουλία της καθηγήτριάς μας και υπεύθυνης της εφημερίδας, κας Ματίνας Μειδάνη, οργανώσαμε μια διδακτική επίσκεψη στα γραφεία της ιστορικής εφημερίδας της πόλης μας. Στον χώρο που πραγματοποιήθηκε η επίσκεψή μας, λειτουργούν τα γραφεία σύνταξης των δημοσιογράφων και οι υπολογιστές, στους οποίους γίνεται η ψηφιακή μορφοποίηση της εφημερίδας.

Μας υποδέχτηκαν εγκάρδια ο κ. Μπογδανίδης Κώστας, διευθυντής σύνταξης της εφημερίδας,

και η κα Χατζηανέστη Ρένα, προϊσταμένη του τεχνικού τμήματος, και χωρίς να χρονοτριβούμε μας οδήγησαν κατ' ευθείαν στον κύριο χώρο, καθώς ο χρόνος μας ήταν περιορισμένος. Μας συστήθηκαν και ξεκίνησαν να μας μιλούν για την ιστορία και το έργο της εφημερίδας. Μας εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για το ενδιαφέρον που δείχνουν τα νέα παιδιά, ειδικότερα τώρα που οι έντυπες εφημερίδες περνούν κρίση λόγω της κυριαρχίας των ψηφιακών μέσων ενημέρωσης και του διαδικτύου.

Έπειτα, μας μίλησαν για τις δυσκολίες της δουλειάς τους και τον κόπο που απαιτείται, ώστε να μπορούμε εμείς να διαβάζουμε μία έντυπη εφημερίδα.

Όπως τα μεγάλα ξενύχτια για την κάλυψη των γεγονότων, η επιλογή των άρθρων που θα συμπεριληφθούν, ο σχεδιασμός και η τελική διαμόρφωση της μορφής της εφημερίδας.

Στη συνέχεια μας μίλησε ο δημοσιογράφος που καλύπτει το αστυνομικό ρεπορτάζ, ο κ. Περβολαράκης Θάνος, ο οποίος μάλιστα είχε φοιτήσει στο σχολείο μας, πριν από αρκετά χρόνια βέβαια. Ήταν πρόθυμος να απαντήσει στις ερωτήσεις μας. Μία ενδιαφέρουσα συζήτηση ξεκίνησε μετά από ερώτηση μιας μαθήτριας σχετικά με τα συναισθήματα που κυριεύουν τον δημοσιογράφο, όταν βρίσκεται στον τόπο ενός εγκλήματος. Η απάντηση του ήταν ότι τα πρώτα χρόνια σε κυριεύει μία ανατριχίλα, αλλά με τα χρόνια το συνηθίζεις.

Τέλος, μας μίλησαν για το μοντάζ και την ψηφιακή μορφοποίηση της εφημερίδας. Δεν έλειψαν από τη συζήτηση σχόλια και ιδέες από τη δημιουργική ομάδα της «Πατρίδας» για τη βελτίωση της έντυπης μορφής της δικής μας εφημερίδας. Στο πλαίσιο αυτό δημιουργήσαμε ένα εικονικό ηλεκτρονικό αντίτυπο μιας εφημερίδας στο εξειδικευμένο πρόγραμμα του υπολογιστή, ώστε να δούμε πώς λειτουργεί.

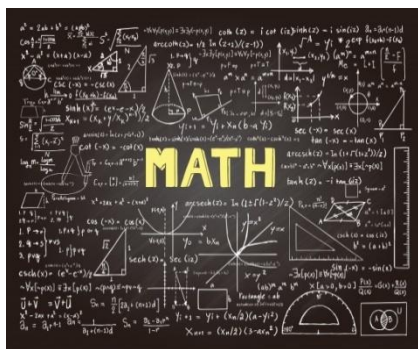
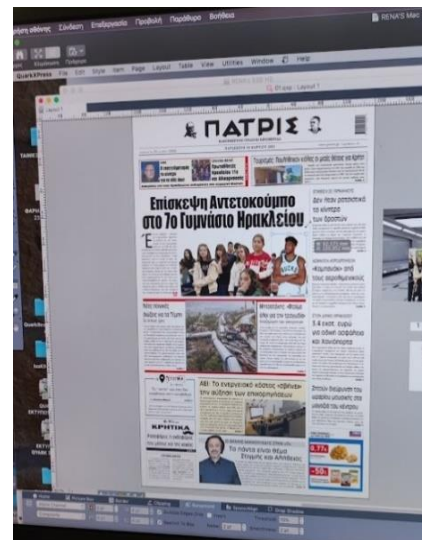
Εντυπωσιακό ήταν πως πολλοί συμμαθητές μας βλέποντας το εξώφυλλο που φτιάξαμε, νόμιζαν πως ήταν αληθινό και μας

ρωτούσαν πότε ήρθε ο Αντετοκούνμπο στο σχολείο!

Η κοινή διαπίστωση των μαθητών/τριών που συμμετείχαμε σε αυτή την εκπαιδευτική επίσκεψη ήταν ότι μας ωφέλησε όλους πάρα πολύ και μας δόθηκαν νέες ιδέες για τον σχεδιασμό και τη διαμόρφωση της εφημερίδας μας. Αυτή η εκδρομή μας βοήθησε και πέτυχε τον στόχο της.

Νικόλας Στεφανάκης, B2

Διακρίσεις συμμαθητών/τριών μας

Ο Ουρανός Χαράλαμπος (Γ5) έλαβε μέρος στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό «Αρχιμήδης» (2022-23) της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας και διακρίθηκε κατακτώντας το αργυρό μετάλλιο, θέτοντας υποψηφιότητα για την Εθνική Ομάδα.

Ο Στρατάκης Μανώλης (B5) διακρίθηκε στον διαδικτυακό διαγωνισμό μαθηματικών ικανοτήτων «Πυθαγόρας» (11/3/2023) κατακτώντας την 1^η θέση στον νομό μας για τη Β' Γυμνασίου.

Παγκρήτιος Μαθητικός Διαγωνισμός Διηγήματος
με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή

Στον μαθητικό διαγωνισμό διηγήματος με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη Μικρασιατική Καταστροφή, που διοργανώθηκε από τον Σύλλογο Αλατσατιανών Ηρακλείου και την Ένωση Φιλολόγων Ηρακλείου, ο Νικόλας Στεφανάκης (B2) κέρδισε το πρώτο βραβείο με το διηγημά του «Ο Έχως» και η Χριστίνα Σπυριδοπούλου (A3),

διακρίθηκε στην τρίτη θέση με το διηγημά της «Η θάλασσα μας έφερε εδώ». Στον διαγωνισμό συμμετείχε και ο Γιώργος Μαρκάτος (A2), ο οποίος έλαβε έπαινο για τη συμμετοχή του.

φωτογραφία από την τελετή βράβευσης στις 17/5/23

Στους σχολικούς αγώνες στίβου Γυμνασίων του νομού μας (30/3/2023) ο Τζιράκης Γιώργος (B5) κατέκτησε την 1^η θέση στα 600 μ. Στο ύψος η Φασουλάκη Θεονύμφη (A7) τη 2^η θέση και η Δεμέτζου Στέλλα (B1) την 3^η.

Λυδία Λυδάκη, Ειρήνη Παπαδάκη, Μάρθα Σαγχαρίδου, B4

Πίνουν οι νέοι αλκοόλ;

Τον περασμένο μήνα μοιράσαμε ερωτηματολόγια σε μαθητές/τριες Γυμνασίου και Λυκείου για να μάθουμε ποια είναι η σχέση τους με το αλκοόλ. Όταν συλλέξαμε όλα τα ερωτηματολόγια, τα αποδελτιώσαμε και διαπιστώσαμε ότι είχαμε πέσει έξω στις προβλέψεις μας. Νομίζαμε ότι κυρίως τα αγόρια θα είχαν δοκιμάσει ή θα έπιναν αλκοόλ στις εξόδους τους, αλλά διαπιστώσαμε ότι και τα κορίτσια πίνουν εξίσου.

Αρχικά οι μαθητές θα έπρεπε να απαντήσουν σε κάποιες ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής ανώνυμα. Οι πρώτες και βασικές ερωτήσεις για τον διαχωρισμό των ερωτηματολογίων ήταν το βιολογικό φύλο και η ηλικία. Στη συνέχεια οι μαθητές έπρεπε να απαντήσουν αν έχουν καταναλώσει αλκοόλ και ποια ήταν η πρώτη φορά που καταναλώθηκε, με ποιον και κάτω από ποιες περιστάσεις καταναλώνουν, ποιος είναι ο λόγος και τέλος αν γνωρίζουν τις επιπτώσεις στην υγεία που επιφέρει η κατανάλωση αλκοόλ, αλλά και αν θα πρέπει το κράτος να εφαρμόσει αυστηρότερα μέτρα για το ηλικιακό όριο.

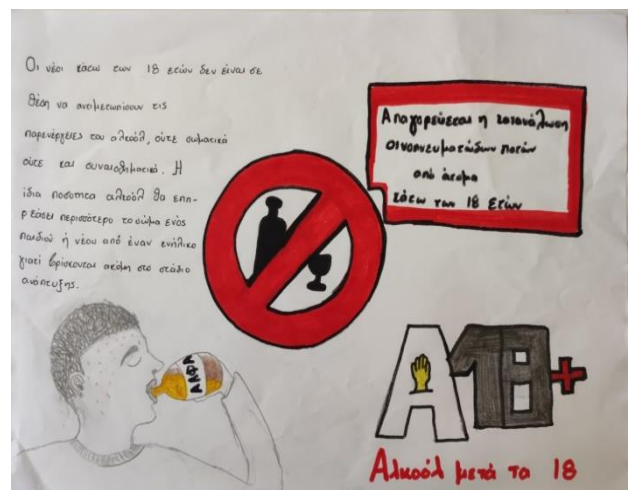
Από τη σύγκριση προέκυψε πως κατά μέσο όρο τα αγόρια και τα κορίτσια Λυκείου έχουν καταναλώσει αλκοόλ πριν από την ηλικία των 15 ετών. Στην ερώτηση κάτω από ποια περίπτωση, η πιο δημοφιλής απάντηση και για τα δύο φύλα ήταν με παρέα ή με την οικογένειά τους σε κάποια έξοδο. Το ποτό που προτιμούν τα αγόρια και τα κορίτσια είναι η βότκα και το ουίσκι, ενώ στα κορίτσια αρέσει πολύ και το κρασί και η μπύρα.

Σκίτσο της Μάρθας Σαγχαρίδου, B4 και αφίσα της Κατερίνας Τζανιδάκη, B2

Ο λόγος για τον οποίο πίνουν είναι γιατί θέλουν να διασκεδάσουν ή γιατί απλώς τους αρέσει. Στο αν θα πρέπει να εφαρμοστούν αυστηρότεροι νόμοι, τα περισσότερα κορίτσια απάντησαν πως ναι, θα πρέπει να εφαρμοστούν, σε αντίθεση με την πλειοψηφία των αγοριών που απάντησε όχι.

Αντίθετα, τα παιδιά του Γυμνασίου έχουν δοκιμάσει αλκοόλ, αλλά όχι όλα. Η πιο συχνή περίπτωση είναι σε έξοδο με τους γονείς τους ή την παρέα τους, όπως και τα παιδιά του Λυκείου. Τα τρία τέταρτα των παιδιών του Γυμνασίου απάντησαν πως δεν πίνουν όταν βγαίνουν, ενώ όσα πίνουν όταν βγαίνουν, προτιμούν τη βότκα και το κρασί, και τα αγόρια και τα κορίτσια. Στην ερώτηση γιατί πίνουν, τα περισσότερα αγόρια απάντησαν για την παρέα, ενώ τα κορίτσια γιατί τους αρέσει.

Τέλος, στο αν γνωρίζουν τους κινδύνους που έχει το αλκοόλ για την υγεία τους, απάντησαν πως τους γνωρίζουν, με εξαίρεση ελάχιστους.

Ανδριάννα Μανδαλάκη, Γ5 Δημήτρης Μαλαδάκης, Γ1

Η πρώτη ταινία

Είναι φανερό πως ο κινηματογράφος ανεξάρτητα από τις σημερινές συγκυρίες που απομάκρυναν το κοινό από τις αίθουσες, είναι από τα πιο δημοφιλή μέσα ψυχαγωγίας. Όμως, η εφεύρεση της κινούμενης εικόνας έγινε έναν αιώνα πριν. Η

διαφορά των σημερινών ταινιών και της πρώτης ταινίας είναι τεράστια.

Ο Άγγλος εφευρέτης

και φωτογράφος Ίντγουιντ Μάιμπριτζ έκανε την ερευνά του στις κινήσεις των άκρων των αλόγων και για το αν υπάρχει μια χρονική στιγμή κατά την οποία δεν υπάρχει επαφή μεταξύ αυτών και του εδάφους. Όταν αργότερα η έρευνα του προβλήθηκε για ψυχαγωγικούς σκοπούς, δεν θα μπορούσε να φανταστεί το

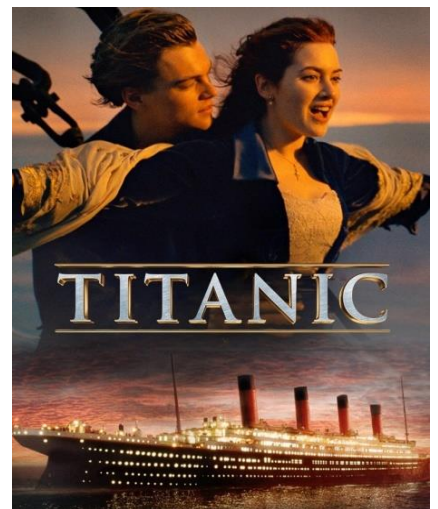

μέγεθος της βιομηχανίας παραγωγής ταινιών που θα δημιουργούνταν από αυτήν την παρατήρηση. Αυτές τις ταινίες τις παρουσίαζε στο πανεπιστήμιο της Πενσυλβάνιας, όπου δούλευε ως ερευνητής. Μετέπειτα, η πρώτη του ταινία του πουλήθηκε σε μορφή στιγμιότυπων για την προβολή τους με ένα ζωοπραξισκόπιο, μια συσκευή για την παρουσίαση κινουμένων φωτογραφιών. Αξίζει να σημειωθεί ότι εκατοντάδες καλλιτέχνες και οι πατέρες του σημερινού κινηματογράφου εμπνεύστηκαν από αυτή την ταινία που μελετούσε την κίνηση των αλόγων και ήταν διάρκειας μόλις 2 δευτερόλεπτων.

Χρίστος Μακαρώνας, Β4

Τιτανικός, μια κλασική ταινία

Ο Τιτανικός είναι μια ρομαντική ταινία του 1997, η οποία βασίζεται σε αληθινά γεγονότα. Σκηνοθέτης της ταινίας είναι ο Τζέιμς Κάμερον και τους πρωταγωνιστικούς ρόλους έχουν ο Λεονάρντο Ντι Κάπριο (Τζακ) και η Κέιτ Γουίνσλετ (Ρόουζ). Στην ταινία παρακολουθούμε τον Τζακ που είναι ένας φτωχός ζωγράφος και την Ρόουζ που προέρχεται από μια πλούσια οικογένεια, στο ταξίδι τους με τον Τιτανικό προς την Αμερική. Οι δυο τους ερωτεύονται στο πλοίο κατά τη διάρκεια του ταξιδιού. Ωστόσο, ένα παγόβουνο χτυπάει το πλοίο με αποτέλεσμα να αρχίζει να μπαίνει νερό και να βουλιάζει. Καθώς προσπαθούν ο Τζακ με την Ρόουζ να βρουν μια σωστική λέμβο, ο αρραβωνιαστικός της, ο Καλ κάνει τα πάντα για να χωρίσει την Ρόουζ από τον Τζακ, χωρίς όμως να τα καταφέρει. Καθώς το πλοίο άρχισε να βουλιάζει, κατευθύνθηκαν προς την πρύμνη του πλοίου, όπου είναι γυρισμένη και η πιο γνωστή σκηνή της ταινίας. Όταν το πλοίο βούλιαξε, οι δυο πρωταγωνιστές βρέθηκαν στο παγωμένο νερό. Προσπάθησαν να ανέβουν σε μια σανίδα που επέπλεε, αλλά μόνο η Ρόουζ τα κατάφερε, αφού η σανίδα άντεχε το βάρος μόνο ενός ατόμου. Τελικά, ο Τζακ πεθαίνει από υποθερμία και η Ρόουζ σώζεται από μια σωστική λέμβο.

Αυτή η ταινία μας άρεσε πολύ, διότι μας έκανε να νιώσουμε πολλά συναισθήματα, όπως λύπη, αγωνία, συγκίνηση και χαρά. Σας την συστήνουμε ανεπιφύλακτα. Είναι μια από τις καλύτερες ταινίες που έχουμε δει.

Κρυστάλλη Σηφάκη, Β2 Κωνσταντίνα Τυμπακιανάκη, Β3

The Weeknd

Ο γνωστός σε όλους μας "the Weeknd" έχει χαρακτηριστεί πολλές φορές ως ένας από τους καλύτερους τραγουδιστές R&B της γενιάς μας. Πώς έγινε όμως τόσο διάσημος;

Το πραγματικό του όνομα είναι Έιμπελ Μακόνεν Τεσφάγιε και γεννήθηκε στον Καναδά. Ξεκίνησε την καριέρα του το 2010 ανεβάζοντας ανώνυμα τραγούδια στο Youtube. Το πρώτο του άλμπουμ δημοσιεύτηκε το 2012 με την ονομασία *trilogy*. Το πρώτο τραγούδι του που έπαιξε στο ραδιόφωνο και τον έκανε διάσημο είναι το "wicked games". Έμαθε μόνος του να τραγουδάει τους στίχους, τους οποίους στα περισσότερα τραγούδια του τους γράφει εκείνος. Τράβηξε περισσότερο τα φώτα της δημοσιότητας, όταν δημοσίευσε μερικά τραγούδια με κάποιους πολύ διάσημους καλλιτέχνες όπως την Ariana Grande και τον Drake. Έχει κερδίσει 50 βραβεία που σε αυτά συμπεριλαμβάνονται και τέσσερα Grammy. Το τραγούδι "blinding lights" είναι το τραγούδι που έχει ακουστεί περισσότερες φορές στο Spotify και έχει τους περισσότερους μηνιαίους ακροατές.

Μαρία Δρετάκη, Ρέμο Λιάπης, Β1

Taylor Swift

Η Taylor Alison Swift γεννήθηκε το 1989 και μεγάλωσε σε μια φάρμα χριστουγεννιάτικων δέντρων στην Πενσυλβάνια των ΗΠΑ. Όταν έγινε δεκατεσσάρων χρονών, έπεισε τους γονείς της να μετακομίσουν στο Νάσβιλ για να μπορέσει να κάνει μια συμφωνία με μια δισκογραφική εταιρία και κατάφερε έτσι να γίνει ο νεότερος καλλιτέχνης που υπέγραψε με αυτήν.

Στα δεκαέξι της μπήκε στα top 40 με την επιτυχία "Tim Mcgraw". Στα είκοσι της κέρδισε το πρώτο της grammy για το άλμπουμ της *Fearless* και μέχρι σήμερα έχει κερδίσει άλλα έντεκα, κάνοντάς την έτσι τον μοναδικό καλλιτέχνη που το έχει επιτύχει. Το 2018 κέρδισε το βραβείο «γυναίκα της δεκαετίας» και το 2019 «καλλιτέχνης της δεκαετίας». Το 2021 με το τραγούδι της "all too well" που διαρκεί 10 λεπτά και 13 δευτερόλεπτα, έσπασε το ρεκόρ που κρατούσε ο Don Mclean για σχεδόν 50 χρόνια, για το τραγούδι που θα μείνει περισσότερο καιρό στο νούμερο 1 στα chart. Έσπασε επίσης το ρεκόρ των Beatles με τρία άλμπουμ της να γίνονται νούμερο 1 σε λιγότερο από ένα χρόνο. Είναι η νεότερη συνθέτρια που μπήκε στους καλύτερους συνθέτες όλων των εποχών. Έχει προταθεί για 959 βραβεία από την αρχή της καριέρας της και έχει κερδίσει τα 446 από αυτά. Το 2019 ο μάνατζερ της δισκογραφικής που συνεργαζόταν, πούλησε τα δικαιώματα των πρώτων 6 άλμπουμ της για 300εκ. δολάρια εν αγνοία της. Από τότε έχει αρχίσει να ξαναηχογραφεί τα τραγούδια για να πάρει πίσω τα δικαιώματά τους. Το καλοκαίρι του 2023 έχει προγραμματίσει συναυλίες στη διάσημη περιοδεία "The Eras Tour".

Η Taylor Swift είναι από τους λίγους καλλιτέχνες με τόσο επιτυχημένη καριέρα που έχουν παραμείνει ο εαυτός τους μετά από τόσα χρόνια επιτυχίας. Είναι μετριοφρων, ντροπαλή και ευγενική. Έχει κόλλημα με τις γάτες και για αυτό έχει τρεις με ονόματα των αγαπημένων της τηλεοπτικών χαρακτήρων. Οι φαν της αποκαλούν τους εαυτούς τους Swifties.

Ανδριάνα Μανδαλάκη, Γ5

**Πόσο καλά ξέρετε τους καθηγητές και τις καθηγήτριές σας;
Αντιστοιχίστε τα ονόματα με την ατάκα τους.**

κ. Μάρκος	Είναι δυνατόν να μην έχω πάει;
κ. Τσολακίδης	Τράβα να φέρεις το ραδιόφωνο.
κα. Κυριάκου	Εντάξει παιδιά μου;
κ. Αναστασάκης	Ον ε κελ ζουρζου ντουι;
κα. Μεϊδάνη	Συνεπώς...
κ. Φανουριάκης	Για όποιον ασχολείται...
κ. Τουτουδάκης	Ω μάνα μου!
κ. Σκορδαλός	Ποιος μιλάει να του βάλω ωμέγα;
κα. Χαριάτη	Εμφανίστε βιβλία, τετράδια!
κα. Παγκάλου	Οι επιμελητές τα παράθυρα!!!
κα. Πολιτοπούλου	Κρατάμε το σχολείο καθαρό!

Μακάρι να είναι έτσι εύκολες και οι αντιστοιχίσεις των θεμάτων στις εξετάσεις, που έρχονται ολοταχώς...

Υακίνθη Δινιακού, Β1, Μαρίνα Στειακάκη, Β2, Ειρήνη Σφακιανάκη, Μαρία Φετοκάκη, Β5

Και επειδή τα παρακάτω κόλπα δεν πιάνουν, καλό διάβασμα και μετά... Καλό καλοκαίρι!

Παγκοσμίως κόβονται 100.000 δέντρα, ώστε να καλυφθούν οι ετήσιες ανάγκες σε χαρτί για εξετάσεις φοιτητών, μαθητών κλπ...

Σεβόμαστε το περιβάλλον!
Λέμε ΟΧΙ
σε εξετάσεις κι εξεταστικές!